

Invocă reclamantul că, prestația de întreținere la care s-a obligat, a constat în mod concret în procurarea hranei, asigurarea cheltuielilor destinate îngrijirilor medicale atunci când acestea au fost necesare, plata cheltuielilor care au rezultat nemijlocit din folosința locuinței și anume, contravaloarea serviciilor de încălzire a locuinței, televiziunii, telefonului, întreținerea fiind prestată în continuu, până la data decesului lui Usmanov Tilievaldî.

Menționează reclamantul că potrivit extrasului din Registrul de stat al populației, Usmanov Tilievaldî, născut la 17 ianuarie 1940, dar și conform buletinului acestuia, nu a fost căsătorit, și copii nu a avut, iar conform certificatului din 13 ianuarie 2015, eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru, mun. Chișinău, Usmanov Tilievaldî era unicul proprietar al imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, ap. 107.

Notează reclamantul că în vara anului 2014, Usmanov Tilievaldî a declarat că ținând cont de faptul că ultimul își onora obligațiile și este recunoscător pentru aceasta, vor merge la notar pentru a încheia un contract de vânzare-cumpărare cu condiția întreținerii pe viață.

Afirmă reclamantul și faptul că defunctul era întreținut de către acesta, are consecințe juridice, deoarece ajutorul acordat constituia pentru acesta o sursă permanentă și esențială de existență, iar pe lângă alimente, îmbrăcăminte, reclamantul a fost cel care a achitat plata serviciilor comunale și a suportat în întregime toate cheltuielile de înmormântare ale lui Usmanov Tilievaldî.

Astfel, reclamantul solicită instanței de judecată admiterea acțiunii, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare cu condiția întreținerii pe viață, încheiat între Igor Staver și Usmanov Tilievaldî în formă orală, asupra imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, ap.107 cu numărul cadastral 0100112.131.01.107 și recunoașterea dreptului de proprietate al lui Igor Staver asupra acestui imobil.

Pe parcursul judecării cauzei în prima instanță Igor Staver a depus cerere de modificare a temeiului acțiunii prin care solicita constatarea faptului acceptării succesiunii lăsate după decesul defunctului Usmanov Tilievaldî la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107, din bd. Dacia 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața locativă 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107, înregistrat în Registrul evidenței bunurilor imobile la ÎS „Cadastru” la 20 aprilie 2004 în baza certificatului nr. 111 din 01 octombrie 1991 (24086/04) și recunoașterea dreptului de proprietate a lui Igor Staver asupra apartamentului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, apartamentul nr. 107, cu suprafața locativă de 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107.

În motivarea acestei cereri, reclamantul a invocat că, la momentul adresării în instanță de judecată în procedură contencioasă, nu a știut despre existența testamentului olograf, perfectat de către defunctul Usmanov Tilievaldî, aceasta fiind găsit de către Igor Staver după adresarea în instanță de judecată și prezentat în ședința de judecată la etapa dezbaterilor judiciare.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 martie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind constatat faptul

acceptării succesiunii după decesul lui Usmanov Tilievaldî, la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar, prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100112.131.01.107 fiind recunoscut dreptul de proprietate lui Igor Staver, asupra apartamentului indicat, menționându-se că hotărârea servește temei pentru Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Igor Staver, născut la 10 noiembrie 1986, asupra apartamentului nr.107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața de 38,1 m.p., cu număr cadastral 0100112.131.01.107.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 15 aprilie 2016, Direcția de Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Botanice, mun. Chișinău din 17 martie 2016 și a solicitat instanței de apel examinarea și admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016 s-a admis apelul declarat de Direcția de Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. S-a casat hotărârea Judecătoriei Botanice, mun. Chișinău din 17 martie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată a lui Igor Staver a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 octombrie 2016, Igor Staver a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2017 s-a respins recursul declarat de Igor Staver și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016.

La 21 aprilie 2017, Igor Staver a depus cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2017 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Botanice, mun. Chișinău din 17 martie 2016.

În motivarea cererii de revizuire a invocat temeiul declarării revizurii prevăzut de art. 449, lit. b) Cod de procedură civilă, indicând că pe parcursul examinării cauzei, pârâtul nu a pus la dubii veridicitatea testamentului olograf, astfel ulterior emiterii deciziei instanței de recurs a considerat necesar de a efectua o expertiză a semnăturii.

Susține că potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 1624 din 04 aprilie 2017, semnătura manuscrisă de pe testamentul olograf din numele lui Usmanov Tilievaldî, este efectuată anume de acesta, considerând că astfel, decizia instanței de recurs și instanței de apel urmează a fi casate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) - (1¹) Cod de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată. Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se

desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de Igor Staver neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

Conform prevederilor art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Temeiurile pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile de către legislator sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 451, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din prevederile enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Cu alte cuvinte, art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, vorbește despre circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte).

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Sub acest aspect, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data

pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii.

Faptele noi apărute după adoptarea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei, or aceste noi circumstanțe conduc după sine la apariția, modificarea sau încetarea raporturilor juridice dintre părțile în litigiu și deci sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Așadar, având în vedere această normă juridică de trimitere, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestui temei de revizuire, altfel spus, Igor Staver nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a cauzei nu a cunoscut de cele invocate drept temei al cererii de revizuire, sau că a întreprins careva măsuri pentru a le cunoaște în procesul examinării cauzei.

Prin urmare, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat înscrisuri noi care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată, în timp ce acelea prezentate nu au putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată ori de natură să răstoarne o situație juridică deja stabilită, în cazul în care înscrisurile indicate de revizuent sunt emise ulterior examinării cauzei.

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de Igor Staver se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă careva temeiuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Igor Staver, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Staver împotriva Direcției Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valentina Clevadî

judecători

Iuliana Oprea

Iulia Sîrcu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat